

Đưa Con hoang Đàng

Lc 15, 11-32

Trần Thế

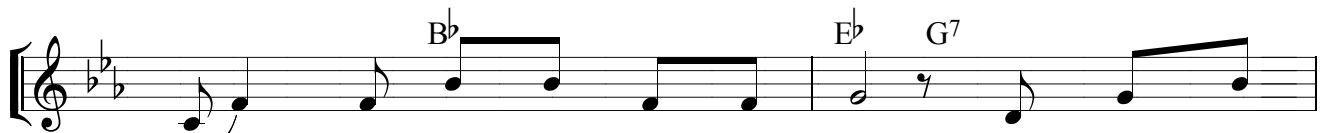
Một nhà kia có hai người con trai. Bỗng một
Còn người cha, đã bao ngày trông mong. Thấy lại

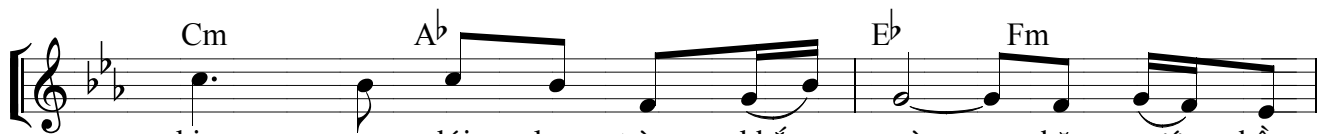
hôm người con thứ đòi chia gia tài. Chàng đời đi
con liền ôm siết vào ngay trong lòng. Rồi truyền gia

xa, mê mãi bài bạc phung phí. Tiền rừng bạc
nhân lo bữa tiệc thật to lớn; mừng ngày hội

bể rồi cũng chẳng còn lại chi. Rồi một ngày
ngộ vì đã kiếm lại được con. Cuộc đời của

kia nạn đói lan tràn khắp vùng; chán mướn bấy
ta có những tháng ngày hoang đàng; vật chất trần

heo mà không có hạt cơm no lòng. Lệ tràn bờ
gian làm u ám hoen ố tâm hồn. Hồi tỉnh lại

mi khi nhớ ở nhà của cha; cơm gạo dư
thôi! Mau hãy trở về cùng Chúa. Xin Ngài tha

B \flat G 7 Cm

thừa, cả người làm cũng được đầy no. Lòng nhủ
 tội, để đời đời sẽ được cứu rồi. Lòng nhủ

C 7 F C 7 F Cm C 7 F C 7

lòng: Minh quyết đi về nhà cha. Về nhà cha, mình sẽ thân thưa cùng
 lòng: Minh quyết đi về nhà cha. Về nhà cha, mình sẽ thân thưa cùng

F Cm A \flat Fm Cm G Cm C 7

cha: "Thưa cha, con thật đắ tội với trời và với
 cha.

Thưa cha, con thật đắ tội với trời và với

Thưa cha cuộc đời con đắ tội với trời và với

Thưa cha cuộc đời con đắ tội với trời và với

F B \flat Cm G 7 Cm B \flat^9 Cm

cha. Chẳng còn đắ gọi là con cha nữa". Còn người

cha. Chẳng còn đắ gọi là con của cha.

cha. Chẳng còn là con, là con của cha.

cha. Chẳng còn là con, là con của cha.